

روابط شخصی، یکی از عوامل توقف و پسرفت کارها

۳۰ دی ۱۴۰۰ ساعت ۱۷:۱۳

بی‌اعتنایی وزارت راه به مسأله آسفالت جاده «مرکز» و تعویق این کار به مدت طولانی، هیچ دلیلی جز وجود کینه دیرین بین وزیر راه و مدیرعامل سازمان ملی حمایت از کودکان نداشته است.

روابط شخصی، رقابت‌ها و فرهنگ اخلاقی ناسالم، یکی از عوامل توقف و پسرفت کارها در دوره پهلوی بود. بر این اساس، گاه برخی از مسئولین در رقابتی سیاسی، مشکلات اخلاقی را وارد مسائل اقتصادی و سیاسی کرده و با دسیسه‌گری یا خرابکاری مانع از پیشرفت در آن امور می‌شدند:

«برخورد با خرابکاری و توطئه‌گری‌های رنگارنگ بخشی از وظایف روزانه ما شده بود و دقیقاً همان اوضاعی بر سازمان حکمروایی داشت که تمام ادارات دولتی و شاید کل جامعه ایران از آن رنج می‌برد. دلیلش هم البته جز این نبود که در ایران روابط بین افراد نقش تعیین‌کننده دارد و حفظ منافع ملی همواره در مرحله دوم اهمیت قرار می‌گیرد. به طور مثال، بعدها پی بردم که بی‌اعتنایی وزارت راه به مسأله آسفالت جاده «مرکز» و تعویق این کار به مدت طولانی، هیچ دلیلی جز وجود کینه دیرین بین وزیر راه و مدیرعامل سازمان ملی حمایت از کودکان نداشته است. وزارت راه فقط موقعی جنبید و برای آسفالت جاده بسرعت دست بکار شد، که پی برد شاه و ملکه بنا دارند از طریق همین جاده عازم افتتاح محل جدید نگهداری از کودکان معلول شوند. ولی روزی که گروه کارگران آسفالتکار به محل آمدند همانگونه که انتظار می‌رفت مأموران امنیتی سد راهشان شدند و همه را به اداره مرکزی ساواک بردند تا هویت یک یک آنها را بررسی کنند. چون این وضع اجرای برنامه آسفالت را بکلی متوقف کرد، و ناگزیر شاه می‌بایست از طریق جاده خاکی عازم افتتاح «مرکز» شود، وزیر راه گویی که تا آن زمان اصلاً متوجه ضرورت احداث جاده آسفالته نبوده است. با عجله به حل و فصل قضیه پرداخت و با سرعتی وصف ناپذیر، هم راه فرعی روستای وردآورد» را (که راه ارتباطی تا مرکز را نیز در بر می‌گرفت) آسفالت کرد و هم محل انشعاب راه فرعی از جاده تهران - کرج را با مخارج سنگین به صورت جالبی شکل داد تا بیش از پیش توجه شاه را جلب کند.»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48618/روابط-شخصي-يكي-عوامل-توقف-پسرفت-كارها>